

Stokholmas un Upsalas mācītāja Kārļa Žola ceļavārdi šai nedēļai

4.jūlijā

Jasmīnu ziedi jau daudzviet nobirst, klāt liepziedu un asinszāļu laiks. Ir sācies karstais jūlijs. Un tomēr apkārt virmo sajūta, ka cilvēki veldzējas šajā laikā, tā ietekmē sāk arī brīvāk sevi izpaust, pārkāpt kādām baiļu barjerām sevī. Bet, protams, tas nav atkarīgs tikai no tā, kādi ir laika apstākļi un kāda ir gaisa temperatūra. Notiek kāda iekšēja pārmaiņa mūsos pašos. Ir labi, ka mēs uzdodam jautājumus, vairs akli neuzticamies tam, ko pauž skaļākās balsis. Mēs sākam vairāk domāt un vērtēt. Bet šis arī ir laiks, kas skaidrāk kā iepriekš uzsver to, cik esam atšķirīgi – savos viedokļos un to izpausmēs, izjūtās par notiekošo. Vai spēsīm to pieņemt? Šis noteikti ir laiks, kas atgādina, cik ļoti mums ir nepieciešama kāda iekšēja sirds gudrība – lai saprastu, sajustu, kam uzticēties, uz kuru pusi iet. Lai saklausītu, sajustu vispirmām kārtām paši sevi, to, kas notiek mūsos pašos. Sadzirdēt, saskatīt, sajust to, tā ir Gudrība, sirds Gudrība. Vai šī – sirds Gudrība nav tā pati Sofija, dievišķā Gudrība, par kuru runā gan Bībele, gan citu tradīciju raksti, vai tā nav tā pati Gudrība, kas liek uzplaukt augam un nest augļus? Par to man lika domāt arī vārdi no šai svētdienai paredzētā evaņģēlija teksta, kurā cilvēki domā un runā par Kristu: “Kas tā par gudrību, kas viņam dota...?” (Mk. 6:2). Grieķu valodas oriģinālā te minēts tas pats vārds “Sofia”. Tā pati Gudrība, kas dod dzīvības spēkus it visam dabā, ir tā, kas ir Kristū. Šajā Marka evaņģēlija tekstā cilvēki tālāk uzdod jautājumu: “vai viņš nav namdaris, Marijas dēls...?” (Mk.6:3). Vai vienkāršajā, pierastajā, ikdienišķajā neatklājas lielais, dievišķais? To pamanīt, ievērot – tā ir dievišķa Gudrība. Un arī tu vari nonākt tur, kur dievišķais tev atklājas vienkāršajā, ikdienišķajā, dabiskajā – kā vienmēr klātesošs, varbūt nepamanīts skaistums.

Tomass Mertons par to raksta: "Sofija ir Dieva sevis Paša atdošana radībai. Sofija ir Viņa ieplūšana radībā un Mīlestība, kurā Viņš tiek mums sniegts, iepazīts un mīlēts. Viņa ir visās lietās, tāpat kā gaiss, kas uzņem saules gaismu. Viņā – Sofijā visa radība uzplaukst. Viņā – Sofijā radība godina Dievu. Viņā – Sofijā radība priekā atspoguļo Dievu. Viņā – Sofijā radība ir vienota ar Dievu. Viņā – Sofijā pastāv radības vienotība. Viņa – Sofija ir Mīlestība, kas radību vieno. Viņa ir dzīve kā kopība, dzīve kā pateicība, dzīve kā godāšana, dzīve kā svētki, dzīve kā lieliskums." (Thomas Merton, "Hagia Sophia"). Šis ir laiks, lai to pieredzētu – arī caur jasmīniem, liepziediem, asinszālēm. Un cilvēkiem...